

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3223/2015. (XI. 10.) AB VÉGZÉSE**alkotmányjogi panasz visszautasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a deviza alapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos perekben felmerült egyes elvi kérdésekről szóló 6/2013. Polgári jogegységi határozat és a 2/2014. Polgári jogegységi határozat alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó – mint deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés alanya – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján benyújtott alkotmányjogi panaszában annak megállapítását kérte, hogy *a*) a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény, *b*) a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény, *c*) az egyes fogyasztói kölcsönszerződések devizanemének módosulásával és a kamatszabályokkal kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló 2014. évi LXXVII. törvény, *d*) a deviza alapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos perekben felmerült egyes elvi kérdésekről szóló 6/2013. Polgári jogegységi határozat és *e*) a 2/2014. Polgári jogegységi határozat sérti a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (*sic!*) egyes rendelkezéseit. Az indítványozó alternatív módon megjelölte az Abtv. 26. § (1) bekezdését, illetve a 27. §-át is, azonban saját ügyében folyt bírósági eljárásra nem hivatkozott.
- [3] Az Alkotmánybíróság hiánypótlási felhívására küldött levelében írtak szerint az indítványozó a kérelmét csak a megjelölt polgári jogegységi határozatok

vonatkozásában tartotta fenn. Indokolása szerint e polgári jogegységi határozatok – melyek „alapjául szolgáltak a deviza alapúnak nevezett kölcsönök elszámolását és forintosítását szabályozó” törvényeknek – sértik az Alaptörvény Nemzeti Hitvallásának egyes pontjait, a B) cikk (1) bekezdését, K) cikkét, R) cikkét, a T) cikk (3) bekezdését, az I. cikk (1)–(2) bekezdését, II. cikkét, V. cikkét, a VI. cikk (2)–(3) bekezdését, a 25. cikk (1)–(3) bekezdését és a 28. cikkét, ezért azok megsemmisítését kérte.

- [4] 2. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben előírt feltételeknek, tehát befogadható-e.
- [5] Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen kezdeményezhető, mégpedig abban az esetben, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be az Alaptörvényben biztosított jog sérelme, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás. Ez azt jelenti, hogy „[a]z Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az absztrakt utólagos normakontrollt felváltó speciális eljárás-fajta, mely személyes érintettséget feltételez. A panaszra tehát a jogszabály alkalmazása vagy hatályosulása ad okot, azonban úgy, hogy konkrét (bírószági) eljárás nem folyt/folyik az ügyben.” {3208/2013. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [42]} Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti panasz feltétele tehát az, hogy a jogsérelem hatósági vagy bírói jogalkalmazás nélkül közvetlenül következzen be.
- [6] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza: „Az olyan jogszabályok, valamint az Abtv. 37. § (2) bekezdésben meghatározott egyéb jogi eszközök esetében, melyek lényegükénél fogva nem hatályosulhatnak közvetlenül (ilyen például a jogegységi határozat, mely csak a bíróságra kötelező, vagy általában a hatóságok és bíróságok eljárását szabályozó jogszabályok stb.), az Abtv. 26. § (2) bekezdése alapján történő eljárásban a közvetlen érintettség nem állapítható meg.” {3246/2014. (X. 3.) AB végzés, Indokolás [10]} Tekintettel tehát a jogegységi határozat jogi jellegére – arra, hogy az csak a bíróságokra kötelező –, az indítványozó jogait érintő közvetlen hatályosulás, illetve közvetlen indítványozói érintettség a jelen indítvánnyal támadott PJE határozat vonatkozásában nem állapítható meg. Hasonlóan döntött az Alkotmánybíróság kifejezetten a 6/2013. Polgári jogegységi határozat vonatkozásában a 3087/2015. (V. 19.) AB végzésben {Indokolás [17]–[18]}, illetve a 2/2014. Polgári jogegységi határozat vonatkozásában a 7/2015. (III. 19.) AB határozatban (Indokolás [25]–[28]).

[7] Mindezek miatt a 6/2013. Polgári jogegységi határozatot és a 2/2014. Polgári jogegységi határozatot támadó – az Abtv. 26. § (2) bekezdésére alapított – alkotmányjogi panasz nem felel meg a törvényi követelményeknek, tehát nem befogadható. Ezért a panaszt az Alkotmánybíróság – a befogadhatóság egyéb feltételei vizsgálatának mellőzésével – az Abtv. 56. §-a alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2015. november 3.

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k., *Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,*
alkotmánybíró előadó alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2514/2015.

